

Sygn. akt I C 29/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2016r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny:
Przewodniczący: SSR Małgorzata Żelewska
Protokolant: st. sekr. sąd. Justyna Gronda

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 grudnia 2016r. w G.

sprawy z powództwa K. R. i B. R.

przeciwko E. R.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. kosztami procesu obciąża powodów uznając je za uiszczone.

UZASADNIENIE

Powodowie K. R. i B. R. wnieśli pozew przeciwko M. R. i E. R. domagając się od pozwanych solidarnie zapłaty kwoty 1.098,52 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 846,92 zł od dnia 21 grudnia 2011r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 251,60 zł od dnia 20 grudnia 2011r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powodowie podnieśli, że pozwani zamieszkują wraz z dwiema dorosłymi córkami i zwierzętami domowymi w mieszkaniu nr (...) przy ul. (...) w G.. Nadto, zajmują całe przyziemie i przybudówki o powierzchni ponad 120 m², w których prowadzą działalność gospodarczą i zatrudniają pracowników korzystających z mediów. Niezależnie od tego pozwani wynajmują mieszkania studentom w G. i G., z czego czerpią dochody nie mniejsze niż 6.000 zł miesięcznie. Powodowie zajmują natomiast lokal nr (...) w budynku przy ul. (...) w G.. Zdaniem powodów, pozwani uparcie i złośliwie nie płacą zobowiązań finansowych z tytułu zamieszkiwania i współwłasności oraz prowadzenia firmy w ww. budynku. Umowy na dostawę mediów zostały zawarte przez powodów i to powodowie pokrywają wszystkie opłaty w całości. W niniejszej sprawie powodowie domagają się zapłaty połowy należności za zużycie energii elektrycznej i gaz oraz 2/3 opłat za zużycie wody w budynku przy ul. (...) w G.. Mimo wielu wezwań do zapłaty pozwani nie dokonali zapłaty ww. należności.

(pozew k. 2-3v)

Postanowieniem z dnia 13 stycznia 2012r. Sąd na podstawie art. 618 § 2 k.p.c. wyłączył i przekazał do rozpoznania Wydziałowi VII Cywilnemu tut. Sądu do sprawy o sygnaturze akt VII Ns 1315/11 sprawę z powództwa powodów przeciwko M. R..

(postanowienie k. 18)

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa.

(protokół rozprawy k. 147-147v)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powodowie K. R. i B. R. oraz M. R. byli współwłaścicielami nieruchomości położonej w G. przy ul. (...) dla której Sąd Rejonowy w Gdyni prowadzi księgę wieczystą nr (...). Powodom przysługiwał udział w wysokości 1/2 części w prawie własności wymienionych nieruchomości. Udział w takiej samej wysokości przysługiwał też M. R.. Postanowieniem z dnia 11 lutego 2016r. wydanym w sprawie o sygnaturze VII Ns 1315/11 Sąd Rejonowy w Gdyni zniósł współwłasność ww. nieruchomości poprzez ustanowienie odrębnej własności lokalu mieszkalnego nr (...), który przyznał na wyłączną własność M. R., oraz lokalu mieszkalnego nr (...), który przyznał na własność, do majątkowej wspólności ustawowej powodom. Nadto, w punkcie IV. ww. postanowienia Sąd zasądził od M. R. na rzecz powodów łącznie kwotę 5.127,91 zł, na którą składały się m.in. należności objęte żądaniem pozwu w niniejszej sprawie.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o: odpis zwykły z księgi wieczystej k. 11-13, postanowienie Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 11 lutego 2016r. wraz z uzasadnieniem k. 95-121)

Pozwana E. R. jest żoną M. R., a w jej małżeństwie obowiązuje ustrój wspólności ustawowej majątkowej małżeńskiej. Pozwana wraz z rodziną zamieszkuje w lokalu mieszkalnym nr (...) w budynku przy ul. (...) w G.. Powodowie nigdy nie zawierali z pozwaną umowy dotyczącej rozliczenia kosztów zużycia mediów.

(okoliczność bezsporna ustalona w oparciu o przesłuchanie powoda K. R. płyta CD k. 148, przesłuchanie pozwanej E. R. płyta CD k. 148)

W dniu 4 marca 2011r. (...) S.A. wystawiło fakturę VAT nr (...) z tytułu sprzedaży i dostawy gazu ziemnego do budynku przy ul. (...) w G. za okres od 2 lutego 2011r. do 3 marca 2011r. na łączną kwotę 1.693,84 zł. W dniu 24 marca 2011r. powód uścił na rzecz dostawcy kwotę 1.702,90 zł.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o fakturę VAT k. 4, 5v, potwierdzenie przelewu k. 6, przesłuchanie powoda K. R. płyta CD k. 148)

W dniu 29 listopada 2011r. Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. z siedzibą w G. wystawiło fakturę VAT nr (...) za dostawę wody i odprowadzanie ścieków z nieruchomości przy ul. (...) w G. za okres od 24 września 2011r. do 18 listopada 2011r. na kwotę 377,40 zł. W dniu 8 grudnia 2011r. powód uścił na rzecz dostawcy kwotę 377,40 zł.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o fakturę VAT k. 7-9, potwierdzenie przelewu k. 10, przesłuchanie powoda K. R. płyta CD k. 148)

M. R. zapłacił kwotę zasądzoną pkt. IV. postanowienia z dnia 11 lutego 2016r. wraz z odsetkami.

(okoliczności bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w całości na podstawie dowodów dokumentów przedłożonych do akt sprawy przez powodów oraz dowodu z przesłuchania stron: powoda K. R. i pozwanej E. R.. Jeśli chodzi o dowody z dokumentów dołączonych do pozwu, to brak było podstaw do odmowy im waloru wiarygodności, albowiem żadna ze stron nie kwestionowała autentyczności tych dokumentów ani też nie zaprzeczyła, że osoby podpisane pod tymi dokumentami nie złożyły oświadczeń w nich zawartych. Niemniej, wobec niewykazania zasady odpowiedzialności przedmiotowe dokumenty potwierdzające jedynie wysokość opłat za zużycie gazu oraz wody nie miały żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd dał także wiarę zeznaniom powoda oraz pozwanej co do tego, że strony nie zawierały nigdy umowy dotyczącej rozliczenia kosztów zużycia mediów. Natomiast, zeznania powoda co do liczby osób zamieszkujących w lokalu nr (...) stanowiącym własność M. R. (zdaniem powoda zawsze mieszkało tam 5 osób, a nie 4 – jak podawała pozwana) pozostają całkowicie gołosłowne, gdyż nie poparł ich żadnymi wiarygodnymi dowodami.

Zważyć należy, iż pierwotnie powodowie K. R. i B. R. domagali się od E. R. i M. R. zwrotu połowy opłat za gaz oraz zwrotu 2/3 opłat za zużycie wody w budynku przy ul. (...) w G.. Z uwagi na fakt, iż pomiędzy współwłaścicielami ww. nieruchomości tj. powodami i pozwanym M. R. toczyło się postępowanie nieprocesowe w przedmiocie zniesienia współwłasności, postanowieniem z dnia 13 stycznia 2012r. na podstawie art. 618 § 2 k.p.c. Sąd wyłączył sprawę z powództwa powodów przeciwko M. R. i przekazał ją do rozpoznania Wydziałowi VII Cywilnemu tut. Sądu do sprawy o sygnaturze akt VII Ns 1315/11. Ostatecznie zatem przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie było wyłącznie powództwo przeciwko E. R.. Badając podstawę prawną tego powództwa, Sąd doszedł do przekonania, że w przedmiotowym stanie faktycznym należy zastosować przepisy dotyczące bezpodstawnego wzbogacenia. Jak wynika bowiem ze zgodnych zeznań powoda oraz pozwanej strony nigdy nie zawierały umowy dotyczącej rozliczenia kosztów zużycia mediów, nadto brak było podstaw do zastosowania innych konstrukcji prawnych (czyn niedozwolony etc.). Jak wskazuje się w judykaturze bezpodstawne wzbogacenie jest szczególnym zdarzeniem prawnym, w wyniku którego bez podstawy prawnej powstaje nowa sytuacja, polegająca na wroście majątku po stronie podmiotu wzbogaconego, kosztem jednoczesnego pogorszenia sytuacji majątkowej osoby zubożonej. Zarówno zubożenie, jak i wzbogacenie wywołane są tą samą przyczyną. Jednak podstawowa przesłanka bezpodstawnego wzbogacenia nie ma charakteru związku przyczynowo - skutkowego między zubożeniem a wzbogaceniem różnych podmiotów, ponieważ co prawda zubożenie i wzbogacenie następują jednocześnie na skutek tej samej przyczyny, ale jest to jedynie koincydencja między zubożeniem a wzbogaceniem, a nie związek przyczynowo - skutkowy pomiędzy nimi. Zubożenie i wzbogacenie łączy więc koincydencja (wspólna przyczyna), a nie związek przyczynowo - skutkowy pomiędzy nimi, ponieważ wzbogacenie nie jest przyczyną zubożenia, które nie jest jego skutkiem (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 25 lutego 2014r., I ACa 1121/13, LEX nr 1451696).

W ocenie Sądu, powództwo oparte na przytoczonej powyżej podstawie prawnej nie zasługiwało na uwzględnienie. Podkreślić należy, iż ciężar wykazania przesłanek bezpodstawnego wzbogacenia spoczywał na stronie powodowej, która z faktu korzystania przez E. R. z mediów doprowadzanych do ww. nieruchomości wywodziła skutki prawne. W pierwszej kolejności należy zauważyć, że nie ulega wątpliwości, iż skoro pozwana zamieszkuje wraz z mężem na spornej nieruchomości oraz pozostaje z nim w ustroju wspólności ustawowej to zobowiązanie pozwanej oraz M. R. jest zobowiązaniem solidarnym. W konsekwencji zapłata świadczenia przez jednego z małżonków zwalnia drugiego od takiej zapłaty. Tym samym skoro bezspornie mąż pozwanej M. R. uiścił połowę spornych rachunków za gaz i wodę, zasądzonych w postanowieniu nieprocesowym, to roszczenie powodów zostało zaspokojone w tym zakresie.

Zważyć jednak należało, iż powodowie domagali się w niniejszym postępowaniu zapłaty rachunków za wodę w wysokości przekraczającej udział męża pozwanej - M. R. we współwłasności tj. w 2/3 a nie połowie. Powodowie uzasadniali powyższe okolicznością zamieszkiwania w budynku będącym przedmiotem współwłasności przez pozwaną wraz jej czteroosobową rodziną, a tym samym wyższym zużyciem wody. W ocenie Sądu powodowie nie wykazali jednak w myśl art. 6 k.c., aby pozwana wraz z rodziną zużyła aż 2/3 ogólnej objętości wody wynikającej z przedstawionych faktur VAT. Podkreślić należy, iż na podstawie złożonych przez strony dowodów nie jest możliwe ustalenie rzeczywistego zużycia mediów przez którąkolwiek ze stron. Zauważyć przy tym należy, iż już sama liczba osób zamieszkujących w lokalu nr (...) stanowiącym własność męża pozwanej była sporna. Powód wywodził, że w lokalu tym zamieszkuje stale pięć osób, podczas, gdy strona pozwana twierdziła, że jednocześnie mieszkają tam cztery osoby. Bez wątplenia liczba osób korzystających z mediów jest jedną z najistotniejszych okoliczności wpływających na zużycie mediów, toteż powinnością strony powodowej było wykazanie w sposób niebudzący wątpliwości ile osób zamieszkuje w tym lokalu. Niezależnie jednak od powyższego, należy zwrócić uwagę, że nie każda osoba korzysta w takim samym zakresie z mediów. Stąd kosztów zużycia wody nie można ustalić w wyniku dokonania prostych działań matematycznych. Dodatkowo, jak wynika z pism procesowych stron licznik mierzący zużycie wody podłączonej do spornej nieruchomości jest wspólny na oba lokale. W związku z tym nie ma możliwości ustalenia zużycia mediów przez osoby zamieszkujące jedynie w konkretnym lokalu. Mało tego ściśle udowodnienie powyższej okoliczności byłoby trudne również w przypadku dopuszczenia z urzędu dowodu z opinii biegłego, albowiem na zużycie mediów ma wpływ zbyt wiele różnych czynników i już choćby kilkudniowa nieobecność w mieszkaniu, czy rodzaj sprzętu (zmywarka), może spowodować mniejsze zużycie wody w gospodarstwie domowym. W związku z tym, skoro powodowie nie wykazali, aby pozwana wraz z rodziną zużyła o 1/3 więcej wody niż powodowie Sąd uznał, iż zasadne jest obciążenie

pozwaną jedynie połową kosztów zużytej wody, zwłaszcza, iż przed zaistnieniem konfliktu strony w taki właśnie sposób rozliczały się. W związku jednak z tym, iż również te rachunki zostały w tym zakresie zapłacone, co wynika z postępowania dotyczącego zniesienia współwłasności powództwo podlegało oddaleniu.

Mając na uwadze powyższe, na mocy art. 405 k.c. a contrario Sąd oddalił powództwo jako bezzasadne.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. i biorąc pod uwagę, iż powodowie przegrali niniejsze postępowanie w całości to ich Sąd obciążył kosztami procesu.